

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 349/05-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. decembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. S. B., bytom P., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., P., v ktorej namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. PE-4 C 33/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. S. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. októbra 2005 doručená sťažnosť JUDr. S. B., bytom P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. B., P., v ktorej namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Topoľčany (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. PE-4 C 33/03.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 26. februára 2003 bola Okresnému súdu Partizánske podaná žaloba sťažovateľa smerujúca proti žalovanému R. S., bytom P. (ďalej len „žalovaný“), o zaplatenie 30 000 Sk s príslušenstvom, ktorá bola zaevidovaná pod sp. zn. 4 C 33/03. Okresný súd Partizánske v predmetnej veci nariadil pojednávanie na 18. september 2003, ktorého sa sťažovateľ ani jeho právny zástupca nezúčastnili. Dňa 13. januára 2004 bol sťažovateľ v rámci tohto konania vypočutý dožiadaným Okresným súdom Dolný Kubín. Uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4 C 33/03 z 24. augusta 2004 bol v uvedenej veci ustanovený znalec, ktorý následne v roku 2004 vykonal ohliadku osobného motorového vozidla, avšak znalecký posudok sťažovateľovi do dňa podania ústavnej sťažnosti nebol doručený.

Sťažovateľ podal z dôvodu vzniknutej právnej neistoty sťažnosť na prietahy v konaní v uvedenej veci predsedovi okresného súdu, ktorý sa stal príslušným na prejednanie a rozhodnutie tejto veci po zrušení Okresného súdu Partizánske.

Dňa 11. októbra 2005 bola sťažovateľovi doručená odpoveď predsedu okresného súdu, v ktorej uviedol, že na základe vykonaných zistení uznáva jeho sťažnosť za opodstatnenú.

Podľa sťažovateľa prietahmi v uvedenom konaní mu vznikla majetková ujma spôsobená predovšetkým tým, že zo strany súdnej moci sa mu nedostalo primeranej právnej ochrany v prípade rozhodovania o jeho žalobe. Ďalšia škoda mu vznikla tým, že bol nútený na základe nekonania súdu stále vlastniť osobné motorové vozidlo pre prípad vykonávania ďalšieho dokazovania, ako aj pre stratu aktívnej legitímácie v uvedenej veci. Za obdobie, počas ktorého súd nekonal, tak stratilo predmetné vozidlo na hodnote viac ako 60 000 Sk.

Podľa názoru sťažovateľa je žaloba podaná oprávnená a súdu už boli predložené dôkazy, na základe ktorých mohol vo veci rozhodnúť, a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ako aj na prax Európskeho súdu pre ľudské práva mu v uvedenej veci prináleží primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa sťažovateľa on sám svojím správaním prietahy v tomto konaní nespôsobil a predmet tohto konania nemožno podľa neho považovať z právneho hľadiska za zložitý. Prietahy v uvedenom konaní boli podľa sťažovateľa spôsobené len zo strany okresného súdu.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd nálezom vyslovil:

„1. Základné právo sťažovateľa JUDr. S. B., bytom P., na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv postupom Okresného súdu v Topoľčanoch vo veci vedenej pod spis. zn.: PE-4 C 33/03 porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Topoľčanoch sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. PE-4 C 33/03 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v sume 30.000,- Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je mu Okresný súd v Topoľčanoch povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd v Topoľčanoch je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 6.309,- Sk, ktoré pozostávajú z dvoch úkonov tarifnej hodnoty po 2 501,- Sk jeden úkon, plus paušálna suma náhrad 2 x 150,- Sk a to do 15 dní od doručenia nálezu.“

V závere svojej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že súhlasí s upustením od konania verejného ústneho pojednávania v predmetnej veci.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že jej predmetom je namietané porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. PE-4 C 33/03.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov“ osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie vecí v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

Ústavný súd pripomína, že v konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia vyššie označených práv, považuje za prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu (ktorý môže prispieť k urýchleniu konania) sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov [do 1. apríla 2005 podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov].

Z obsahu sťažnosti a jej prílohy vyplýva, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepostupoval tak, ako mu to umožňoval § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ani nepreukázal, že by si práva, ktorých porušenie namieta pred ústavným súdom, chránil prípadne iným spôsobom).

Ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti podľa citovaných ustanovení (v konaní, ktoré začalo 3. marca 2003) sťažnosť z 29. septembra 2005. Okresný súd odpovedal na uvedenú sťažnosť sťažovateľa podaním sp. zn. Spr. 1538/05 zo 7. októbra 2005, v ktorom uznal vznik zbytočných prietáhov v predmetnom konaní a súčasne uviedol, že zo strany predsedu súdu boli prijaté opatrenia „*v tom smere, že predmetná vec bola zaradená na dohľad a bude sledovaná až do jej právoplatného skončenia*“.

Sťažovateľ vzápätí po doručení odpovede okresného súdu 11. októbra 2005 podal sťažnosť ústavnému súdu (24. októbra 2005).

Ústavný súd podotýka, že podanie sťažnosti v takom krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (mutatis mutandis IV. ÚS 306/04, III. ÚS 73/05).

Sťažovateľ taktiež nepreukázal, že podmienku podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť so zreteľom na nespĺnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2005